

GENEL BAŞKANIMIZ ALİ BABACAN'IN DEVA PARTİSİ 1. OLAĞAN KONGRESİ KONUŞMASI

Teşekkür ediyorum. Sağ olun, var olun.

Biz hep beraber bu ülkenin umuduyuz arkadaşlar.

Şu an bu salonda sizlerle beraber olmaktan, birlik olmaktan büyük bir onur duyuyorum.

2020 yılında, sıkıntılarla dolu bu yılda, bunca zorluğun arasında bu ülkeye derman olmak için hep beraber, el ele yola çıktık.

Bugün burada, ülkemizin üstüne çökmüş bu karamsarlığı yok edecek, ülkenin tüm sorunlarını çözecek güçlü bir kadroyla beraberiz.

Biliyorum; şu anda Türkiye'nin doğusundan batısına, kuzeyinden güneyine herkesin kalbi burada, bizimle atıyor.

Pandemi nedeniyle bugün aramızda olamayan yol arkadaşlarımıza, ekranları başında, sosyal medya hesaplarında bizleri seyreden sevgili vatandaşlarımıza, kucak dolusu sevgilerimi iletiyorum.

Bir arada olacağımız günleri hasretle bekliyorum. Mümkün olan en kısa zamanda birbirimize kavuşacağımıza inanıyorum.

Hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyor, demokrasi ve atılım partisinin Birinci Olağan Kongresi'ne hoş geldiniz diyorum.

Değerli yol arkadaşlarım,

Ülkemiz çok zor ve karanlık günlerden geçti. Çok acılar yaşadı.

Her birimizin hafızasında yürek parçalayan hikayeler var.

Her dönemde farklı kimliklerin ezildiğine, farklı kesimlerin mağdur edildiğine tanık olduk.

Dönem dönem askeri darbelerle sarsıldık.

Aranızda 80 darbesinin acısını yaşamış, ailesiyle birlikte zulmüne maruz kalmış arkadaşlarımız var, biliyorum.

Ama hiçbir zorluk, umudumuzu kaybetmemize neden olmadı. Hiçbir karanlık sonsuza dek sürmedi.

Benim siyasete girdiğim zamanlar da yine böyle acıların yaşandığı günlerdi.

90'lı yılların ağır günlerinin üstüne, 28 Şubat'ın baskı iklimi çökmüştü.

Asker vesayeti vardı. Korku hüküm sürüyordu.

Adaletsizlik günlük, sıradan devlet uygulaması haline gelmişti.

Demokrasi, hukuk, özgürlükler ayaklar altındaydı.

Ve yine ülkemiz derin bir ekonomik krizin içindeydi.

Hatırlayanlarınız vardır, başbakanlık binasının önüne yazar kasalar fırlatılıyordu.

Döviz kurları patlamış, gecelik faizler yüzde 7500 seviyelerini görmüştü.

Mafyaların çetelerin sokaklarda cirit attığı, toplumun ayrıştırıldığı, insanların ötekileştirildiği ve baskı gördüğü günlerdi o günler.

Her birimiz o dönemde kendi hayatımızda çok acılar çektik.

Ben kendi ailemde o günlerin ızdırabını yaşadım.

Benim kız kardeşim Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nden, ODTÜ'den üç kez uzaklaştırma cezası aldı.

Neden? Sırf başındaki örtü yüzünden. Başındaki örtü...

Üstelik düzenledikleri tutanağa, uzaklaştırma gerekçesi olarak ne yazdılar biliyor musunuz?

"Ders araç ve gereçlerine zarar vermek" yazdılar. Sebep ne, gerçek sebep? Baş örtüsü, başka bir şey değil.

Hiç utanmadan yaptılar bunlu.

Değerli arkadaşlarım,

İşte Türkiye 2000'li yılların başında böyle karanlık günlerden geçiyordu.

Benim o dönemde siyasete girmem, bir bakıma, bütün bu yaşananlara karşı bir isyandı, isyan.

Siyasete girdim ve ülkemizi hak ettiği adalet, özgürlük ve refah seviyesine taşımak için ve 2001 krizinden çıkarmak için mücadele ettim.

Ben sözün etkisine, çalışmanın gücüne inandım. Umudumu ve ülkeme olan inancımı hiçbir zaman yitirmedim.

Oldukça genç bir yaşta hem ekonomide hem dış politikada önemli sorumluluklar üstlendim.

Liyakatli kadrolarla çalıştım. Asla taviz vermedim. Çok baskı yaptılar, "şunu yanına al, bunu çalıştır" diye, yapmadım.

Akla, bilime, istişareye önem verdim.

Ve gerçekten tarihimizin en başarılı dönemlerine kısa bir süre de olsa tanık olduk.

Ülkemiz doğru politikalarla, başarıdan başarıya koştu.

Topyekûn zenginleştik.

Devletin hazinesini parayla, merkez bankasının kasalarını dövizle doldurduk.

Kredi notumuz defalarca arttı.

Yüz milyarlarca dolarlık yatırım yapıldı ülkemize. On binlerce fabrika kuruldu.

Milyonlarca insanımıza istihdam oluşturduk, işletme sahibi yaptık.

Karayolları, demiryolları, okullar, hastaneler yaptık. Para olmadan bunların hiçbirisi olmaz arkadaşlar

Uçaklar, trenler, otobüsler, otomobiller doldu taşıtı.

Dünyanın dört bir yanından insanlar Türkiye'ye geldi, Türkiye'yi sevdi.

Türkiye Cumhuriyeti pasaportu dünyanın en kıymetli belgelerinden birisi haline geldi.

Evet, bunların hepsini başardık. Bunları bu ülkenin insanı başardı.

Bu ülkede baş örtüsü sorununu yok ettik. Bir daha kimse cüret edemez böyle bir yasağı getirmeye, bu ülkeye.

Ve değerli arkadaşlarım, Türkiye'nin bir dönemde elde ettiği kazanımlara katkı vermiş olmak, benim için hayat boyu taşıyacağım bir onurdur.

Gelelim bugüne...

Bugün o siyasete ilk girdiğim günün üzerinden neredeyse 20 yıl geçti.

Ve maalesef şimdi de bambaşka bir baskı dönemindeyiz. Adeta ezilenler iktidar gücünü eline alınca değişti, başkalarını ezmeye başladılar. Biz ezilmenin ne olduğunu iyi biliyoruz. Ezilmenin ne olduğunu iyi bilenler başkasını ezmez arkadaşlar.

Üstelik, kötü yönetim sonucunda ülkece fakirleştik.

İşte bu yüzden sizlerle beraber yeniden siyasete dönüp, ülkemizin hak ettiği demokrasiye ve refaha ulaşabilmesi için çalışmaya başladık.

Bugün, başardıklarımızın gururuyla, eksik kalanlardan aldığımız derslerle milletimizin karşısındayız.

Değerli yol arkadaşlarım,

2001'den bugüne, 19 sene sonra, içinde olduğumuz ülkede insanlar yine aç. Adeta tarih tekerrür ediyor.

Yoksulluk ve gelir adaletsizliği tüm toplumda derinden hissediliyor.

Kötü yönetim yüzünden yoksulluk hızla yaygınlaşıyor.

Çiftçiler, üreticiler elindekini avucundakini kaybediyor.

Esnaf, günlerce siftah yapamıyor, borçlarını ödeyemiyor, kepenklerini kapatmak zorunda kalıyor.

Emeklilerin aldıkları maaş gün be gün eriyor.

Sabit gelirli vatandaşlarımız, insan onurunu ayaklar altına alan bir hayat standardına mahkum ediliyor.

Memura, işçiye onurunu, gururunu aşağılayan, sefalet ücretleri reva görülüyor. Şu açıklanan asgari ücreti görebiliyor musunuz? Biz ne dedik? "Gerçek enflasyon, çarşı pazar enflasyonunu alın, üzerine biraz refah payı ekleyin" dedik. Bunların çarşı pazardan artık haberi yok. Gerçek hayattan haberi yok. Açıkladıkları o ayarlanmış enflasyonla hala maaş artışlarını yapıyorlar. Yazıktır, günahtır.

Gençlerimiz işsiz ve daha da hazini gençlerimiz umutlarını yitiriyor.

Ekonominin her alanında kara delikler baş gösterdi.

Devletin hazinesi boş, merkez bankasının döviz rezervleri kalmadı.

Değerli arkadaşlarım, bu hazinedeki kasaları, merkez bankasındaki kasaları biz doldururken bu milletin alın teriyle, işçisinin alın teriyle, ihracatıyla, üretimiyle, oradan getirdiği, kazandığı dövizlerle doldurduk.

Çarçur ettiler ya. İki yılda 130 milyar dolarını harcadılar bu memleketin. Tarafalı cumhurbaşkanı, akraba bakan el ele verdiler, yıllardır biriktirilen döviz rezervini ta indirdiler bugün eksi 49 milyar dolara. Yazıktır, günahtır. 2 yılda böylesine büyük bir zarar verilebilir mi memlekete? Bakın hazinenin borcu son iki yılda tam ikiye katladı. Böyle bir şey olabilir mi? Niye? 970 milyardan 1 trilyon 935 milyara çıktı hazinenin borcu. Yazık, günah değil mi? Nedir bu memlekette istediğiniz? Nedir alıp veremediğiniz? Bu kadar mı kıymetli o koltuk?

Şu anda "beka, beka" dedikleri var ya arkadaşlar, tek bir kişinin şahsi bekasına dönmüş durumda. Memleketin bekasını inanın, düşünen yok. Memleketin bekasını düşünen iki yılda bu ülkenin hazinesinin borcunu ikiye katlamaz. Memleketin bekasını düşünen gelecek yılın bütçesinde çiftçiye sadece 22 milyar para koyarken, faiz ödemesine 179 milyar para koymaz. Böyle bir şey olur mu? 22 milyar çiftçiye, 179 milyar faize.

Bunlar "faiz lobisi" deyip durmuyor muydu? "Yüksek faiz vatani satmak demek" demiyorlar mıydı? Kendileri demiyor muydu bunu? Unutmayalım o günleri. Ne oldu? Acaba faiz lobisine boyun mu eğdiniz? Merkez bankasının faizi sadece son üç ayda 8.25'ten 17'ye çıkardınız. Ne oldu?

Bu ülkenin tertemiz bürokratlarına "vatan haini" deyip meydanlarda yuhlattınız. Onlardan acaba bir helallik istemeyecek misiniz? En azından bunu yapmayacak mısınız?

Bütçe açığı, finansman açığı, kamu özel iş birliği projelerinden doğan açıklar, TOKİ açıkları... Türkiye adeta bir açıklar ülkesi oldu.

En büyük açık da değerli arkadaşlar, güven ve kredibilite açığı. Bunlar bu ülkenin güvenirliliğini yerle bir ettiler, bunlar bu ülkenin kurumlarına olan güveni yerle bir ettiler.

Kimse artık bu hükümete güven duymuyor. İnanın daha kötüsünden korkuyor vatandaşlarımız, onun için sessizler. Hiç kimse korkmasın, Türkiye korkmasın. Bu ülke çok daha iyisine layık. Bu ülke DEVA Partisi ile beraber çok daha iyi geleceklere layık.

Ve biz bu nedenle millet olarak çok ağır bedeller ödemek zorunda kalıyoruz.

Sağlık hakkına erişim zorlaşıyor. Her geçen gün vatandaşımız cebinden daha fazla ödemek zorunda kalıyor.

Halkımız tedbirsizlik yüzünden hayatını kaybediyor.

Devlet okullarında eğitim kalitesinin düşmesi, büyük bir fırsat eşitsizliğe sebep oluyor.

Geçen Mardin'e gittiğimde gencecik bir arkadaşımız yaklaştı, lise öğrencisi. "Sayın Başkanım ben Mardinliyim, LGS Türkiye birincisi oldum, Galatasaray Lisesi'ne gittim, ama oradaki öğrencilerle benim Mardin'de devlet okulunda eğitim seviyesi çok farklıymış. Çok az şey öğrenmişim," dedi. Bu gençlere bu öğrencilere yazık dedi. Bunların hepsi kabiliyetli, hepsi yapabilir, başarabilir. Devlet bu ülkenin gençlerine, öğrencilerine fırsat eşitliğini sağlamak zorunda.

Şunu açık söylüyorum, Türkiye'de hiçbir dönem maddi durumu iyi olan ailelerin çocuklarıyla, geliri sınırlı olan ailelerin çocukları arasında bu kadar büyük bir gelir farkı oluşmamıştı. Eğitimde fırsat eşitliği ülkemizin en önemli sorunlarından birisi. Eskiden sağlam devlet okulları vardı, öğrenciler yarışta eşitlenirlerdi.

Ne oldu şimdi? Kafalarını taktıkları birkaç mesele var. Bunlar eğitim deyince okul inşaatı anlıyor, sağlık diyoruz hemen hastane inşaatı yapmaya başlıyorlar. Kafa rantta.

Anne babalar çocuklarının iyi eğitim alamamasından, karınlarını doyuramamaktan, yarınlarından korkuyor. Toplumumuzdaki en büyük endişe anne babaların çocuklarının geleceğinden duyduğu endişe.

Bakıyoruz, özgürlükler maalesef yerle bir ülkemizde.

Medya her gün daha da fazla susturuluyor, ekranlar karartılıyor, gazeteciler tutuklanıyor. İşte son örnek, beni bir televizyon kanalına davet ettiler. Dediler ki "ilk yayını sizinle yapmak istiyoruz", kongrelerimizin ortasındaydık "yapamayız" dedik. 3 hafta sonraya anlaştık, yayını yaptık meğer ki son yayını bizimle yapmışlar, 3 haftada kanal kapatıldı. Niye? Yeni, şöyle tarafsız yayın yapma çabasında olan düzgün bir ekip kurdular ama maalesef bu ekibin arkasında durulmadı.

Kadınların maruz kaldıkları şiddet artıyor.

Ülkeyi yönetenlerin bizzat kendileri güvenlik riski üretiyor.

Sadece ulusal güvenliğimiz değil, ekonomik güvenliğimiz, hukuki güvenliğimiz, sağlık güvenliğimiz riske atılıyor.

Sosyal adalet yok ediliyor. Halkımız sosyal yardımlara muhtaç hale getiriliyor.

Tüm bu yardımlar da ihtiyaca göre değil parti üyeliğine göre veriliyor.

Yoksul bir vatandaşımız, ihtiyacı olan bir vatandaşımız devletin verdiği yardımlara ulaşırken illa iktidar partisi üyelik kartı göstermek zorunda mı? Bu mu adalet? Gerçekten akıllara durgunluk verici uygulamalar var arkadaşlar. Toplumdan kopunca, toplumla aranıza yüzlerce araçlık konvoylar, büyük bariyerler girince, etrafınızda da dar ve yanlış bir kadro oluşturunca, sonucunuz böyle oluyor. Herkesin ders alması lazım.

Hukukun üstünlüğü yerine, bir insanın keyfi kararlarının üstünlüğüne biat ediliyor.

İnsan hak ve özgürlükleri çiğneniyor.

Belediyelere teker teker kayyum atanıyor, halkın iradesi yok sayılıyor. Şimdi kanun çıkarttılar biliyorsunuz, derneklere de kayyum atamanın önünü açtılar. Utanmasalar "Siyasi partilere kayyum atayalım da bitirelim şu muhalefeti" diyecekler. Kayyumlar ülkesi olduk. Şirketlere kayyum, belediyelere kayyum, derneklere kayyum. Burası 84 milyonluk ülke, bu ülkeyi öyle kayyumlarla, şunlarla, bunlarla yönetemezsiniz. Bu ülkeyi yönetmenin yolu bu milletin kalbini kazanmaktır. İşte biz onu yapıyoruz biz kalplerden kalbe giden yollar inşa ediyoruz şu anda.

Sivil toplum kuruluşlarına baskı kuruluyor.

Koskoca devlet, hukuka sadakat yerine, tek bir kişiye sadakat kıstası ile yönetiliyor.

Rant uğruna çevre ve şehir katliamları yapılıyor. Ülkenin doğal kaynakları yok ediliyor.

Koskoca ülkenin dış ilişkileri, bir kişinin şahsını merkeze alan dürtülerle yönetiliyor.

Ülkemizin dünyadaki itibarı yerlerde sürünüyor.

84 milyonluk bu büyük ülke, liyakatsız dar bir kadro ve tek bir karar merci ile yönetilmeye çalışılıyor. Yönetilemiyor.

Kurumların itibarsızlaştırıldığı, görevlerini yapamaz hale düşürüldüğü bir dönem yaşıyoruz.

İşte böyle bir dönemde, tüm bu olanlara eli kolu bağlı seyirci kalmak istemeyen arkadaşlarımla birlikte bir karar aldık.

DEVA Partisini kurduk. Bu kutlu yolculuğa başladık.

Ardından siz Değerli Teşkilat Üyesi arkadaşlarımızla il il, ilçe ilçe, köy köy, mahalle mahalle büyüdük, büyüyoruz.

Biliyorsunuz, büyük kongremizin öncesinde pek çok ilimize gittim, sokak sokak dolaştım.

Vatandaşlarımızın yaşadıklarına bizzat şahit oldum. Ve çok şükür değerli arkadaşlar böyle Türkiye'nin bir batısına, bir doğusuna, bir kuzeyine, bir güneyine gidip de böyle sokaklarda rahat rahat dolaşabilen bir siyasi parti başkanı yok biliyor musunuz? Kimisi zaten uçağa binmiyor, kimsi acaba şu şehre gidersem şöyle mi olur diyor.

Biz gittiğimiz her şehirde başımız dik, anımız açık yürüyoruz. Allah utandırmasın. DEVA kadroları pırıl pırıl kadrolar.

Tam 41 ile gittim, her ilde çok farklı sahneler gördüm, hayat hikayeleri dinledim.

Edirne'de, "paramız artık yetmiyor, torunuma bir oyuncak bile alamıyorum" diyen emeklileri dinledim.

Erzurum'da, KHK ile işine son verilen genç bir öğretmen kardeşimin sokakta kitap sattığını gördüm.

Sakarya'da, artan maliyetlere güç yetiremeyen çiftçimizin başını iki elinin arasına alıp "nasıl yapacağız" dediğini duydum.

Siirt'te "işsizim, dükkanımı kapatmak zorunda kaldım, hiçbir şeyim kalmadı" diyen vatandaşımızın sesini duydum .

Kırşehir'de tam 270 milyon lirayı bir cezaevi inşaatına harcadıklarını gördüm.

Diyarbakır'da, hukuk fakültesi öğrencisi kardeşim yanıma gelip, "Ben hakim olmak istiyorum, ama kimliğimde Diyarbakır yazdığı sürece nafile" dediğinde, bu ayrımcılık hissi karşısında, bu adaletsiz mülakat sistemi karşısında boğazım düğümlendi.

Van'da, Servet Turgut'un kızlarının acı dolu feryadı karşısında öfkeyle yutkundum.

Elazığ'da, depremden nerdeyse bir sene sonra, hâlâ konteynırda yaşamak zorunda kalan ve bilgisayarı olmadığı için uzaktan eğitime katılamayan sevgili Ayşe'yi dinledim.

Bilecik'te elektrik faturasını çıkartıp gösteren "Elektriğim kesildi, oğlum dersini takip edemiyor" diyen gözü yaşlı babanın acısına tanık oldum.

Batmanlı bir kardeşimin 1,5 yaşındaki çocuğunun korona olduğunu, yoğun bakıma alınması gerekirken "Yer yok" diye yatırılmadığını öğrendiğimde kahroldum.

İşte arkadaşlarım, Ankara'ya bütün bu insanların dertleriyle, acılarıyla döndük.

Bire bir duyduğumuz, bire bir gördüğümüz, bire bir dinlediğimiz tüm bu insanların dertleri artık bizim derdimizdir!

Bütün bu dertlerin çaresi olmak, bu ülkenin devası olmak bizim boynumuzun borcudur artık!

Değerli arkadaşlarım,

Zor zamanlardan geçtiğimizi biliyoruz.

Ama biz nasıl yürüyeceğimizi de biliyoruz.

Biz bu ülkenin hangi yoldan gitmesi gerektiğini biliyoruz.

Sevginin, saygının, eşitliğin, adaletin egemen olduğu bir refah devleti için, hakikatin yolundan bir an bile ayrılmayacağımızı biliyoruz.

Hepsinden önemlisi, biz bu ülkenin daha iyi bir yönetimi, demokrasiyi, adaleti ve refahı hak ettiğini çok iyi biliyoruz.

Bu ülkede yaşayan tek bir insanın dahi adaletsizliği, yoksulluğu, yoksunluğu hak etmediğine inandığımız için buradayız.

Biz bu ülkede yaşayan tek bir insanın dahi bu yolda yalnız yürümemesi ve geride kalmaması için buradayız.

Biz nerede miyiz? Arayıp bulmak isteyenlere bir koordinat verelim. Hani gençler diyor ya, bir konum atalım...

Biz; "Borcumu ödeyemiyorum" diyen, "Ne yapacağımızı şaşırdık" diyen çaresiz esnafımızın yanındayız.

Yoksulluğa terk edilen, artan maliyetlerle boğuşan fedakâr çiftçimizin yanındayız.

Bunca yıl çalışmasına rağmen, yoksulluğa ve haksızlığa mahkum edilen emeklimizin yanındayız.

Çocuklarının yarınlarından kaygı duyan annelerin, babaların yanındayız.

Her gün ölüm korkusuyla yaşayan, çığlığını tüm dünyaya duyurmaya çalışan kadınların yanındayız.

Etnik veya dini kimliğinden ötürü ayrımcılığa uğrayan, kendisini ikinci sınıf hisseden, hor görülen tüm vatandaşlarımızın yanındayız.

Senelerce okuyup yazılı sınavlarda yüksek not almasına rağmen, mülakatlarda haksızlığa uğrayan gençlerimizin yanındayız.

Yargının beraat kararına rağmen hakkı iade edilmeyen, zulme uğrayan binlerce KHK'linin yanındayız.

"Ölüyoruz" diye feryat eden, zor şartlar altında çalıştırılan sağlık çalışanlarımızın yanındayız.

Üretim yapan, yatırım yapan, ekonomimize can katan; ama yaşadığı sorunları kısık sesle konuşmak zorunda kalan, mülküne el konulma endişesiyle yaşayan sanayicimizin, girişimcimizin yanındayız.

Yeni nesillere, yaşanabilir bir çevre bırakmak için mücadele edenlerin yanındayız.

Bizim konumumuz budur, koordinatlarımız budur.

Nerede olduğumuzu görmek isteyenleri işte bu konuma davet ediyoruz.

Kimlerle beraber olduğumuzu merak edenleri, vatandaşımızın yanına davet ediyoruz.

Değerli dostlarım,

Biz haksızlık karşısında susanlardan olmadık, olmayacağız.

Mehmed Akif'in dizelerindeki gibi:

"Kanayan bir yara gördüm mü yanar ta ciğerim,

Onu dindirmek için kamçı yerim, çifte yerim.

'Adam aldırma da geç git' diyemem, aldırırım.

Çiğnerim, çiğnenirim, hakkı tutar kaldırım."

Biz hakkı tutup kaldırmak için buradayız,

Ülkeyi kötü yönetenlerin yerlerde süründürdüğü hakkı tutup kaldırmak için buradayız!

Sevgili yol arkadaşlarım,

İşte biz bu bilinçle, bu sorumlulukla Türkiye'nin dört bir yanına damla damla umudu taşımaya başladık.

Hani hikmetli Anadolu insanının bir lafı vardır ya, "Su çatlağını bulur" diye...

İşte tüm bu damlalar, kurak topraklarımızın çatlaklarına yayılıyor.

DEVA'nın damlları kurumuş toprakları birleştiriyor.

Sevgili kardeşlerim, bugün yepyeni bir gün.

Sadece partimiz için değil. Sadece ülkemiz için değil. Bizim sözümüz tüm dünyaya. Tüm dünya için yepyeni bir gün. Bu hareket sadece Türkiye'nin meselesi olmayacak, ben bunu inanarak söylüyorum bu hareket tüm dünyada demokrasiye susamış insanlar için bir umut kaynağı bir gelecek vaadi olacak.

Çünkü biz demokrasinin tüm dünyadaki sarsılan itibarının iadesi için de buradayız.

Yanı başımızda, medeniyetin beşiği denen yerlerde yaşananları görüyoruz.

Biz tüm dünyaya "Bu ülkede yepyeni bir siyaset filizleniyor" diyoruz.

Evet; çünkü DEVA Partisi, insanlık onuruna yakışan yepyeni bir demokrasi hikayesi yazıyor.

Geçmişte yaşanan acıları biliyoruz. Bu acıların bir daha yaşanmaması için çalışıyoruz.

Yepyeni bir Türkiye hayaliyle yolumuza devam ediyoruz.

Yaşayan bir Türkiye için çalışıyoruz.

Yaşatmaya değer verilen bir Türkiye için çalışıyoruz.

Birbirini yaşatan, birbirini kollayan, birbirine saygı duyan, birbirinin sevinciyle mutlu olan insanların ülkesini inşa etmek için biz buradayız.

Arkadaşlarım,

Demokrasiyi kaybedince haksızlık büyüyor. Gelir adaletsizliği büyüyor. Eşitsizlik büyüyor.

Ama biz tüm bunların daha fazla büyümesine izin vermeyeceğiz.

Demokrasimizi düştüğü yerden kaldırıp, en üst seviyeye taşıyacağız.

Kurumları itibarlı ve güçlü hale getireceğiz, kuralların işlediği, şahsi yaklaşımlardan ve keyfilikten arındırılmış bir sistem inşa edeceğiz.

Biz, 150 yıldır büyük mücadeleler verdiğimiz, uğruna bir başbakanın şehit olduğu demokrasimizi ayağa kaldıracağız ve güçlendireceğiz.

Bu halkın söke söke aldığı hakları, dar bir menfaat şebekesine terk etmeyeceğiz, hepsini teker teker geri alacağız.

DEVA Partisi toplumun herhangi bir kesimini mağlup etmek için değil, tüm Türkiye'nin kazanması için burada!

Bu ülkede yaşayan tüm kimlikler bizim zenginliğimizdir. Bunun bilincindeyiz.

İşte biz bu büyük zenginliğimizle yürüyoruz.

Biz çocukların hem bugününü hem yarınını refaha kavuşturmak için ne yapacağımızı biliyoruz.

Biz kadınların haklı mücadelesini durdurmaya çalışanlara mani olacağız.

İnanın dostlarım, hiçbir karanlık ilelebet sürmez.

Hiçbir sorun artık çözümsüz değil.

Biz ilk iş olarak "konuşmaya" başlamamız gerektiğini biliyoruz.

İşte o yüzden 7'den 70'e herkesin sözünü dinliyoruz. İşte o yüzden "Türkiye konuşacak" diyoruz.

Tüm sorunları konuşacağız, müzakere edeceğiz, böylece çözümlere ulaşacağız.

Çünkü konuşarak doğruyu bulacağız. Konuştukça Türkiye kazanacak.

Değerli arkadaşlarım, bunun içindir ki sloganımız;

"Türkiye konuşacak, herkes kazanacak".

Değerli DEVA ailesi,

Evet bugün hem siyasal, hem ekonomik krizin tam ortasındayız.

İşte böyle bir ortamda sizler cesaretle elinizi taşın altına koydunuz. Ülkemiz için, yarınlarımız için sorumluluk üstlendiniz.

Bu sorumluluk kolay değil arkadaşlarım. Artık sokaktaki her sesi dinleyeceksiniz.

Kolay değil, fakat ülkemizin kaybedecek bir dakikası dahi yok arkadaşlar.

Nefesiniz tükenene dek, yılmadan, durmadan, bu yolda demokrasi ve atılım için yürüyeceksiniz.

Sokaktaki herkesin derdine kulak kabartacaksınız. Hepsinden haberdar olacaksınız. Yerelin sorunlarını yerinden tespit edeceksiniz.

En küçük mahallelerin dahi derdiyle hemhal olacaksınız. En önemlisi tüm bunları siyasetin merkezine taşıyacaksınız.

Hep beraber kurduğumuz bu büyük masada, politikalar üreteceğiz, çözümler üreteceğiz.

Bu büyük masanın etrafında oturan her kesimden insanla, her sorunu tartışıp halkımızı hak ettiği günlere kavuşturacağız.

Buradan hepinize tüm bunlar için kendi adıma söz veriyorum. Siz de söz veriyor musunuz? Söz mü?

Değerli yol arkadaşlarım,

Bir baba olarak, bir eş olarak, aynı zamanda bir evlat, bir kardeş olarak, "yurttaş Ali" olarak sizlere seslenmek istiyorum:

İnanın, hiçbir hedefimiz imkansız değil. Çünkü biz Türkiye'yiz ve hep öyle kalacağız.

Bu toprakların insanı ne badirelerden ne krizlerden, ne afetlerden, ne savaşlardan çıkarttı bu ülkeyi...

Yine başaracağız. El ele, omuz omuza hep birlikte başaracağız.

Biz, Türkiye'nin bütün hedeflerine ulaşabilecek kadar güçlü bir ülke olduğumu biliyoruz.

Çünkü Türkiye, demokrasiye aşık bir ülkedir.

Türkiye, demokrasi sevdasından bir an bile vaz geçmeyen, tam demokrasiye kavuşacağı günü “hasretle” bekleyen büyük bir ülkedir.

Demokrasi, 73 sene önce, oy kullandıkları sandıkları korumak için nöbet tutan, mücadele eden Arslan köylü kadınların hasretidir.

Demokrasi, 12 Eylül darbesinden sonraki ilk seçimlerde, askerın gücüyle seçime girenleri değil, sivil siyaseti destekleyen milyonların hasretidir.

15 Temmuz gecesi tankları durduran cesur milletimizin hasretidir demokrasi.

Türkiye; genciyle yaşlısıyla, kadınıyla erkeğiyle, tüm kimlik ve çeşitliliğiyle hep beraber konuşacak, hep beraber çalışacak, hep beraber kazanacak bir ülkedir.

Bugün, mutlu yarınları düşlemenin vaktidir.

Bugün, yılgınlığa, karamsarlığa son verdiğimiz gündür.

Bugün, Anadolu'nun barışla, sevgiyle, kardeşlikle ekili topraklarının damlasıyla, DEVA'sıyla buluştuğu gündür.

Hani şair diyor ya, “Göğe bakalım!”

Hepimiz birden sevinebiliriz, göğe bakalım dostlarım.

Ben göğe bakınca ne görüyorum, biliyor musunuz?

Huzur ve kardeşlik içinde bir arada yaşayan bir ülke görüyorum!

Komşularıyla barış ve iş birliği içinde zenginleşen, çözümün adresi, saygın bir Türkiye görüyorum!

İşçinin, çiftçinin, emeklinin, sanayicinin, girişimcinin yüzünün güldüğü bir Türkiye görüyorum!

Ayağa kalkan, konuşan, kalıplardan kurtulan ve çözüme inanan bir Türkiye görüyorum.

Birbiriyle kucaklaşan, helalleşen, yarınlara bakan bir Türkiye görüyorum!

Ben göğe bakınca;

Adaleti görüyorum. İnsan haklarını görüyorum!

Her bir bireyin eşit vatandaşlığını, her inancın koşulsuz saygıyla karşılandığını görüyorum.

İnsanını seven bir Türkiye'yi görüyorum.

Yaşayan ve yaşatan bir Türkiye görüyorum kardeşlerim!

Yarınlarını kendi vatanında kuran gençleri görüyorum!

Hayata geriden başlamayan, her alanda önde yer alan kadınları görüyorum!

Engellilerin sokakta, işte, siyasette engellenmediği bir ülke görüyorum!

Ben göğe bakınca;

Çocukların iyi eğitim aldığı, fırsat eşitliğinin sağlandığı, anne babaların huzurla başını yastığa koyduğu bir ülke görüyorum.

Zamanın ruhuna uyan, kendi teknolojisini üreten bir Türkiye görüyorum!

İnternetin en ücra köylere kadar yayıldığı, hızlı ve hesaplı olduğu bir ülke görüyorum.

Gençlere, kadınlara insan onuruna yaraşır istihdam sağlayan bir ülke görüyorum.

Verimli topraklarında üretim yapılan, tarladan sofraya dek çiftçisinin yanında duran bir Türkiye görüyorum!

Esnafın huzur içinde dükkanını açtığı, yarınından endişe duymadığı, ailesini rahatça geçindirdiği bir Türkiye görüyorum.

Ben göğe bakınca,

Mavisini yeşilini koruyan, suyu zenginlik kabul eden, nesiller arası adalete inanmış yurttaşlar görüyorum.

Hak ettiği refahı, hak ettiği mutluluğu yaşayan haysiyetli insanları görüyorum!

Hep birlikte kazanan bir Türkiye görüyorum!

Gün, Türkiye'ye umut olmanın günüdür!

Ve şimdi arkadaşlarım, dönüp salona bakıyorum, sizlere bakıyorum!

Gençlerin gözlerinden yarının heyecanını hissediyorum.

Kadınların yüreklerindeki mücadele azmini görüyorum.

Daha da önemlisi bu salonda, tüm sorunlarımızı çözecek bilgiye ve liyakate sahip kadrolarla birlikte olduğumu biliyorum.

Yapacak çok işimiz, yürüyecek yolumuz var!

Şimdi zaman, bu salondaki heyecanı, yüreklerimizdeki heyecanı tüm Türkiye'ye yaymak zamanı.

Şimdi Türkiye'nin önündeki umudu inşa etmek zamanı.

Şimdi tüm Türkiye için demokrasi ve atılım zamanı.

Şimdi Türkiye için DEVA zamanı.

Yolumuz açık olsun! Sağ olun, var olun.